

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 3513/2005/MF - Μη υλοποίηση απόφασης σχετικά με ζητήματα προσωπικού, η οποία υιοθετήθηκε από μια κοινοβουλευτική ομάδα

Απόφαση

Υπόθεση 3513/2005/MF - Εκκίνηση έρευνας στις 02/12/2005 - Απόφαση στις 25/07/2007

Ο καταγγέλλων εργαζόταν ως έκτακτος υπάλληλος για μία από τις πολιτικές ομάδες του Κοινοβουλίου. Στις 31 Μαρτίου του 2005, η αρχή αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης (ΑΑΣΣ) αυτής της ομάδας καθόρισε ως τόπο καταγωγής του καταγγέλλοντος την Αθήνα. Η εν λόγω απόφαση διαβιβάστηκε για εφαρμογή στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού η οποία θεώρησε ότι η απόφαση σχετικά με τον τόπο απασχόλησης και καταγωγής ήταν θέμα που πρέπει να χειρίζεται η ίδια και ότι ο καταγγέλλων δεν είχε καταθέσει όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται κανονικά για το σκοπό αυτό. Στις 4 Απριλίου του 2005, η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού πήρε την απόφαση να ορίσει ως τόπο καταγωγής και απασχόλησης του καταγγέλλοντος τις Βρυξέλλες. Ο καταγγέλλων κατέθεσε εσωτερική προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης. Στην απάντησή της στην προσφυγή, η Γενική Διεύθυνση του Κοινοβουλίου πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι είχε αποφασίσει να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού της 4ης Απριλίου του 2005.

Στην καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο παρέλειψε να εφαρμόσει την απόφαση της ΑΑΣΣ της 31ης Μαρτίου 2005 και ως εκ τούτου προσέβαλε τις αρμοδιότητες και τις προνομίες της εν λόγω πολιτικής ομάδας.

Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι το ζήτημα διέπεται από το Άρθρο 4 της Απόφασης του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 3ης Μαΐου του 2004 (η «Απόφαση»). Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, από αυτή τη διάταξη προέκυπτε ότι, όσον αφορά έκτακτους υπαλλήλους όπως ο καταγγέλλων, οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στην ΑΑΣΣ πρέπει να ασκούνται από την αρχή που έχει ορίσει κάθε πολιτική ομάδα. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο εξέθεσε διάφορα επιχειρήματα για να υποστηρίξει την άποψή του ότι οι υπηρεσίες του είχαν το δικαίωμα παρέμβασης σε αποφάσεις που αφορούν τα ατομικά δικαιώματα του σχετικού έκτακτου προσωπικού. Σε αυτό

το πλαίσιο, το Κοινοβούλιο αναφέρθηκε συγκεκριμένα στην πρακτική του στο εν λόγω πεδίο, στην ανάγκη διασφάλισης χρηστής διοίκησης και στην ανάγκη σεβασμού της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 4 της Απόφασης, η αρχή που ήταν αρμόδια για να καθορίσει τον τρόπο καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν πράγματι η ΑΑΣΣ που ορίζεται από τη σχετική πολιτική ομάδα. Δέχτηκε ότι η προσέγγιση που υπέδειξε το Κοινοβούλιο ευνοεί πράγματι τη διασφάλιση χρηστής διοίκησης και τον σεβασμό της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης. Εν τούτοις, ο Διαμεσολαβητής υιοθέτησε την άποψη ότι η προσέγγιση του Κοινοβουλίου στερείτο νομικής βάσης και δεν ήταν σύμφωνη με τους κανόνες που είχε θεσπίσει το ίδιο. Έκρινε επίσης ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε αποδείξει ότι η παρέμβαση των υπηρεσιών του ήταν αναγκαία για την επίτευξη των στόχων στους οποίους αναφέρθηκε το Κοινοβούλιο.

Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αρχική αγνόηση της απόφασης της ΑΑΣΣ της 31ης Μαρτίου του 2005 από το Κοινοβούλιο δεν ήταν σύμφωνη με τους κανόνες του Κοινοβουλίου και συνιστούσε προσβολή των αρμοδιοτήτων και των προνομίων των πολιτικών ομάδων σε ό,τι αφορά τη διαχείριση του προσωπικού τους. Εν τούτοις, δεδομένου ότι η απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού της 4ης Απριλίου του 2005 ακυρώθηκε μεταγενέστερα από τον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχαν λόγοι για περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης, αλλά διατύπωσε πρόσθετη παρατήρηση στην οποία επισήμανε ότι θα ήταν χρήσιμο να εξετάσει το Κοινοβούλιο την τροποποίηση των κανόνων του, ώστε να διασφαλίσει ότι η πρακτική του δεν τους παραβιάζει.

Στρασβούργο, 25 Ιουλίου 2007

Αξιότιμε κ. Χ,

Στις 11 Νοεμβρίου 2005, υποβάλατε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον καθορισμό του τόπου καταγωγής σας. Ζητήσατε να εξεταστεί επείγοντως η καταγγελία σας.

Στις 12 Δεκεμβρίου 2005, διαβίβασα την καταγγελία στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου. Ενόψει του αιτήματός σας, ζήτησα από το Κοινοβούλιο να υποβάλει γνώμη πριν από τις 28 Φεβρουαρίου 2006 το αργότερο.

Στις 21 Δεκεμβρίου 2005, μου διαβιβάσατε περαιτέρω έγγραφα σχετικά με την καταγγελία σας.

Με ηλεκτρονικά μηνύματα της 9, 10, 25 και 26 Ιανουαρίου 2006, μου διαβιβάσατε, αντίτυπα, περαιτέρω αλληλογραφία που είχατε ανταλλάξει με το Κοινοβούλιο όσον αφορά το αντικείμενο της καταγγελίας σας.

Στις 23 Φεβρουαρίου 2006, το Κοινοβούλιο ζήτησε παράταση της προθεσμίας για τη γνώμη του.

Στις 27 και 28 Φεβρουαρίου 2006, μου διαβιβάσατε περαιτέρω έγγραφα σχετικά με την καταγγελία σας.

Με επιστολή της 3ης Μαρτίου 2006, δέχτηκα το αίτημα του Κοινοβουλίου να παραταθεί η προθεσμία για τη γνωμοδότησή του έως τις 24 Μαρτίου 2006. Ενημερωθήκατε σχετικά με επιστολή της ίδιας ημέρας.

Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 6, 7, 13 και 15 Μαρτίου 2006, μου διαβιβάσατε, αντίτυπα, περαιτέρω αλληλογραφία που είχατε ανταλλάξει με το Κοινοβούλιο όσον αφορά το αντικείμενο της καταγγελίας σας.

Στις 15 Μαρτίου 2006, το Κοινοβούλιο μου απέστειλε αντίγραφο ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που σας είχε απευθύνει εκείνη την ημέρα. Σε αυτό το ηλεκτρονικό μήνυμα, το Κοινοβούλιο σας ενημέρωσε ότι είχε συνταχθεί και διαβιβαστεί σχέδιο απόφασης για την υπογραφή της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αρχής της Ομάδας με την οποία ορίστηκε ο τόπος προσλήψεώς σας ως Αθήνα.

Στις 31 Μαρτίου 2006 και στις 6 Απριλίου 2006, μου διαβιβάσατε συμπληρωματική αλληλογραφία σχετικά με την καταγγελία σας.

Το Κοινοβούλιο διαβίβασε τη γνώμη του στις 7 Απριλίου 2006. Στις 12 Απριλίου 2006, σας το διαβίβασα με πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων. Στην επιστολή μου, απάντησα επίσης σε ορισμένες ερωτήσεις που περιλαμβάνονταν στις επιστολές σας της 31ης Μαρτίου 2006 και της 6ης Απριλίου 2006. Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από εσάς μέχρι την ημερομηνία που ορίστηκε για το σκοπό αυτό.

Με ηλεκτρονικά μηνύματα της 25ης Απριλίου 2006, 11, 18, 23, 25, 29, 30 Μαΐου 2006, 13, 19, 26, 28, 30 Ιουνίου 2006, 4, 5, 12, 19, 21, 24 Ιουλίου 2006, 31 Αυγούστου, 1, 14 και 20 Σεπτεμβρίου 2006, καθώς και με τηλεομοιοτυπία της 11ης Μαΐου 2006, μου αποστείλατε, αντίτυπα, την αλληλογραφία σας με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου σχετικά με την καταβολή της ημερήσιας αποζημίωσης σας.

Στις 4 Ιουλίου 2006, ο Διευθυντής Προσωπικού του Κοινοβουλίου μου απέστειλε αντίγραφο σημειώματος που είχε απευθύνει εκείνη την ημέρα στον Αντιπρόεδρο της Ομάδας σχετικά με τον καθορισμό των ατομικών σας δικαιωμάτων.

Με ηλεκτρονικά μηνύματα της 4, 5, 12, 19, 21, 24 Ιουλίου 2006, 31 Αυγούστου, 1, 14 και 20 Σεπτεμβρίου 2006, μου διαβιβάσατε, αντίτυπα, την αλληλογραφία σας με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου σχετικά με το αίτημά σας για απαλλαγή από τον ΦΠΑ και για «διπλή αποζημίωση» για την αποζημίωση εγκατάστασης.

Σας γράφω τώρα για να σας ενημερώσω για τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει. Ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση στη διεκπεραίωση της καταγγελίας σας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Η αρχική καταγγελία

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά πραγματικά περιστατικά ήταν, συνοπτικά, ως εξής:

Ο καταγγέλλων εργάστηκε ως έκτακτος υπάλληλος πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2005, η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αρχή (στο εξής: ACE), ήτοι ο κ. Β., βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ορίστηκε για τον σκοπό αυτό από την πολιτική ομάδα, έκρινε ότι ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα και ότι η απόφαση αυτή τέθηκε σε ισχύ αναδρομικά, από τις 14 Φεβρουαρίου 2005.

Η απόφαση αυτή διαβιβάστηκε προς εφαρμογή στη Μονάδα Ατομικών Δικαιωμάτων της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού του Κοινοβουλίου («ΓΔ Προσωπικού»), η οποία, αφού εξέτασε το θέμα, έκρινε ότι i) ο καθορισμός των τόπων προσλήψεων και καταγωγής αποτελεί ζήτημα που πρέπει να χειριστεί η ίδια και ii) ο καταγγέλλων δεν είχε προσκομίσει όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κανονικά από όλο το προσωπικό για να αποδείξει τον τόπο όπου βρίσκεται το κέντρο των συμφερόντων του. Στις 4 Απριλίου 2005, ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων εξέδωσε απόφαση με την οποία όρισε τις Βρυξέλλες ως τόπο καταγωγής και προσλήψεως του καταγγέλλοντος κατά την ανάληψη του διορισμού του.

Με επιστολή της 21ης Απριλίου 2005, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού του Κοινοβουλίου πληροφόρησε τον Γενικό Γραμματέα της πολιτικής ομάδας ότι η ΑΣΣΠΑ δεν μπορούσε να καθορίσει τον τόπο καταγωγής. Επισημαίνει επίσης ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Προεδρείου της 26ης Οκτωβρίου 2004, ο προϊστάμενος των ατομικών δικαιωμάτων της μονάδας ορίστηκε ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή για τον καθορισμό αυτό.

Στις 16 Μαΐου 2005, ο καταγγέλλων υπέβαλε ένσταση δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης κατά της άρνησης του Κοινοβουλίου να εφαρμόσει την απόφαση που εξέδωσε η ΑΣΣΠΑ της πολιτικής ομάδας, ορίζοντας την Αθήνα ως τόπο καταγωγής του.

Στις 13 Ιουνίου 2005, ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα ένσταση δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Στο πλαίσιο της εν λόγω διοικητικής ενστάσεως, προσέβαλε την απόφαση που εξέδωσε στις 4 Απριλίου 2005 ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων για τον καθορισμό των Βρυξελλών ως τόπου καταγωγής και προσλήψεώς του, σύμφωνα με την οποία δεν ήταν επιλέξιμος για τις αποζημιώσεις αποδημίας, ημερήσιας διαβίωσης και εγκατάστασης. Ο καταγγέλλων ζήτησε διευκρινίσεις σχετικά με την κατανομή των εξουσιών μεταξύ των πολιτικών ομάδων και της διοίκησης του Κοινοβουλίου· την αναθεώρηση της απόφασης που καθορίζει τα ατομικά του δικαιώματα· και την καταβολή, με τόκους υπερημερίας, των επιδομάτων που ισχυρίστηκε ότι δικαιούται.

Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 2005, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απάντησε στις δύο καταγγελίες του καταγγέλλοντος. Στην απάντησή του, ο Γενικός Γραμματέας αναφέρθηκε

στην απόφαση με τίτλο « Αποκέντρωση των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και της αρμόδιας αρχής για τη σύναψη συμβάσεων απασχόλησης («AECE») » της 3ης Μαΐου 2004 (1) . Το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης προβλέπει ότι η αρχή για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ανήκει στην αρχή που ορίζεται για το σκοπό αυτό από κάθε πολιτική ομάδα. Έτσι, ο Γενικός Γραμματέας αποφάσισε να ακυρώσει την απόφαση της 4ης Απριλίου 2005 περί καθορισμού των δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος κατά τον χρόνο της ανάληψης των καθηκόντων του. Ωστόσο, ο Γενικός Γραμματέας έκρινε επίσης ότι ο καταγγέλλων δεν είχε προσκομίσει κανένα από τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται για να μπορέσει το Κοινοβούλιο να καθορίσει τη συνήθη διαμονή του. Ο Γενικός Γραμματέας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων δεν δικαιούται τόκους υπερημερίας.

Ο καταγγέλλων έκρινε ότι είχε προσκομίσει όλα τα απαραίτητα έγγραφα για να αποδείξει ότι το κέντρο του ενδιαφέροντός του και ο τόπος καταγωγής του ήταν η Αθήνα. Επιπλέον, με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2005, η ΑΣΣΠΑ είχε ήδη αναγνωρίσει ότι το κέντρο ενδιαφέροντος και ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος βρίσκονταν στην Αθήνα.

Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε εφαρμόσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005 με την οποία ορίστηκε ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ως Αθήνα, από τις 14 Φεβρουαρίου 2005.

Συμπληρωματική αλληλογραφία της 31ης Μαρτίου 2006

Στις 31 Μαρτίου 2006, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή με την οποία τον πληροφόρησε ότι το Κοινοβούλιο είχε αποδεχθεί ότι ο τόπος πρόσληψης και ο τόπος καταγωγής του ήταν η Αθήνα. Ο καταγγέλλων επισήμανε ότι, παρά το γεγονός αυτό, το Κοινοβούλιο του ζήτησε να αποστείλει πρόσθετα έγγραφα προκειμένου να μπορέσει να καθορίσει τις ημερήσιες αποζημιώσεις διαβίωσης και εγκατάστασης. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, είχε ήδη υποβάλει όλα τα σχετικά έγγραφα.

Στην επιστολή του, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να ζητήσει από το Κοινοβούλιο να προχωρήσει στην άμεση διευθέτηση του ζητήματος που αφορά τις ημερήσιες αποζημιώσεις διαβίωσης και εγκατάστασης. Απέστειλε στον Διαμεσολαβητή αντίγραφα της αλληλογραφίας του με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των ατομικών του δικαιωμάτων.

Η απάντηση του Διαμεσολαβητή της 12ης Απριλίου 2006

Στην απάντησή του, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η γνώμη του Κοινοβουλίου σχετικά με την αρχική καταγγελία του είχε φθάσει στις 7 Απριλίου 2006 και ότι είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της γνώμης αυτής. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι θα αποφασίσει το επόμενο βήμα που πρέπει να ληφθεί στην υπόθεση αφού λάβει τις παρατηρήσεις αυτές και με βάση τις πληροφορίες που περιέχονται στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 31ης Μαρτίου 2006. Τα μέτρα αυτά θα μπορούσαν, για παράδειγμα, να περιλαμβάνουν την πρόσκληση του Κοινοβουλίου να υποβάλει συμπληρωματική γνώμη σχετικά με το αίτημα του καταγγέλλοντος για τη διευθέτηση των ημερήσιων αποζημιώσεων διαβίωσης και εγκατάστασης.

Η ΎΠΕΡΕΥΝΑ

Γνώμη του Κοινοβουλίου

Η γνώμη του Κοινοβουλίου επί της καταγγελίας ήταν, συνοπτικά, ως εξής:

Ο καταγγέλλων προσλήφθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2005 ως έκτακτος υπάλληλος σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο γ) του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΚΛΠ»), για αόριστο χρόνο, για να εργαστεί ως διοικητικός υπάλληλος πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Σχετικά με την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή για τον καθορισμό των ατομικών δικαιωμάτων των εκτάκτων υπαλλήλων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) του ΚΛΠ
Το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι από το άρθρο 4 της τροποποιημένης απόφασης του Προεδρείου της 3ης Μαΐου 2004 προκύπτει σαφώς ότι, όσον αφορά τους έκτακτους υπαλλήλους που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ, οι εξουσίες που ανατίθενται στην ΑΣΣΠΑ ασκούνται από την αρχή που ορίζεται για τον σκοπό αυτό από κάθε πολιτική ομάδα. Ως εκ τούτου, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου ορθώς αποφάσισε να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε στις 4 Απριλίου 2005 ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων για τον καθορισμό των δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος κατά την ανάληψη του διορισμού του.

Ωστόσο, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι, για λόγους ίσης μεταχειρίσεως όλων των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων, τα ατομικά δικαιώματα του προσωπικού που προσλήφθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ καθορίζονταν, στην πράξη, πάντοτε από τη διοίκηση του Κοινοβουλίου. Στο « *προοίμιο της ανωτέρω απόφασης σχετικά με την αποκέντρωση των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που εγκρίθηκε από το Προεδρείο στις 29 Μαΐου 2002* » (2) αναφέρεται ότι η Γραμματεία πρέπει να έχει την εξουσία να λαμβάνει «συνήθη» αποφάσεις και αποφάσεις σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του εν λόγω προσωπικού, προκειμένου να διασφαλίζεται η καλύτερη διοίκηση, ο σεβασμός της ασφάλειας δικαίου και η ίση μεταχείριση. Ως εκ τούτου, η Μονάδα Ατομικών Δικαιωμάτων, η οποία ειδικεύεται στα θέματα αυτά, εφαρμόζει την ίδια διαδικασία σε κάθε περίπτωση και απαιτεί από κάθε νεοαφιχθέντα υπάλληλο να προσκομίσει τα ίδια δικαιολογητικά σχετικά με την προσωπική του κατάσταση. Τα σχέδια αποφάσεων σχετικά με τα ατομικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το προσωπικό των πολιτικών ομάδων, υποβάλλονται στη συνέχεια προς επικύρωση στην υπηρεσία εκ των προτέρων επαλήθευσης της μονάδας συντονισμού του προϋπολογισμού πριν από την εφαρμογή τους.

Το Κοινοβούλιο δήλωσε επίσης ότι φαίνεται αντίθετο προς τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της ασφάλειας δικαίου να επιτρέπεται στις πολιτικές ομάδες να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τα ατομικά δικαιώματα του προσωπικού τους, χωρίς να απαιτούν τα ίδια δικαιολογητικά με εκείνα που απαιτούνται από τη διοίκηση. Η διοίκηση του Κοινοβουλίου έχει συνηθίσει να χειρίζεται όλες τις υποθέσεις που αφορούν τους υπαλλήλους και, ως εκ τούτου, είναι σε θέση να καθορίσει ποια έγγραφα μπορεί να είναι χρήσιμα υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων περιστάσεων κάθε υπαλλήλου.

Με όλο τον δέοντα σεβασμό για την κατανομή των αρμοδιοτήτων, όπως καθορίστηκε με την απόφαση της 3ης Μαΐου 2004, το Κοινοβούλιο θεωρεί σκόπιμο οι αρμόδιες υπηρεσίες της ΓΔ Προσωπικού να συγκεντρώσουν τους φακέλους που αφορούν τα ατομικά δικαιώματα και να ελέγξουν τη συνάφεια των υποβαλλόμενων εγγράφων. Μετά από αυτό, το Κοινοβούλιο μπορεί

να διαβιβάσει το σύνολο του φακέλου του ενδιαφερόμενου μέλους του προσωπικού στην ΑΣΣΠΑ της Ομάδας του προκειμένου να μπορέσει να λάβει τελική απόφαση.

Σχετικά με τις επιπτώσεις της απόφασης της 31ης Μαρτίου 2005 σύμφωνα με την οποία ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα

Σύμφωνα με το άρθρο 2 των γενικών διατάξεων εφαρμογής της παρούσας απόφασης, ο τόπος καταγωγής καθορίζεται όταν ο υπάλληλος αναλαμβάνει τον διορισμό του, λαμβανομένου υπόψη του τόπου πρόσληψης ή του κέντρου των συμφερόντων του, δηλαδή του τόπου στον οποίο διατηρεί οικογενειακούς δεσμούς, οικογενειακούς δεσμούς ή συμφέροντα στον τομέα της δημόσιας ζωής.

Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων υπέβαλε πιστοποιητικό σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχει στην πόλη R. στην Ελλάδα. Υπέβαλε επίσης βεβαίωση από τον Δήμο Η. στην Ελλάδα, στην οποία αναφέρεται ότι ο ίδιος και η σύζυγός του άσκησαν τα εκλογικά τους δικαιώματα στην κοινότητα αυτή και ότι διέμεναν μόνιμα στην ίδια κοινότητα στην κατοικία της πεθεράς του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσης πιστοποιητικό προσωπικής κατάστασης. Το Κοινοβούλιο δηλώνει ότι, υπό το πρίσμα όλων αυτών των εγγράφων, η απόφαση ότι ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα φαινόταν απολύτως βάσιμη.

Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο ασχολήθηκε με τον τόπο πρόσληψης του καταγγέλλοντος και, ως εκ τούτου, με το δικαίωμά του σε αποζημιώσεις αποδημίας, ημερήσιας διαμονής και εγκατάστασης. Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η απόφαση σύμφωνα με την οποία ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα δεν επηρέασε τη χορήγηση των ημερήσιων αποζημιώσεων διαβίωσης και εγκατάστασης.

Όσον αφορά την περίπτωση του καταγγέλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 4 του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και την ερμηνεία της διάταξης αυτής από τα κοινοτικά δικαστήρια, το Κοινοβούλιο έπρεπε να εξετάσει τις περιστάσεις του καταγγέλλοντος κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που έληγαν έξι μήνες πριν από την ανάληψη του διορισμού του. Βάσει του κανόνα αυτού, το Κοινοβούλιο υπολόγισε τη σχετική πενταετή περίοδο από τις 14 Αυγούστου 1999 έως τις 14 Αυγούστου 2004. Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι ορθώς έκρινε ότι τα έγγραφα που αφορούσαν τον τόπο εργασίας του καταγγέλλοντος δεν ήταν πειστικά και δεν επέτρεπαν να αποκλειστεί η δυνατότητα διαμονής του στις Βρυξέλλες.

Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία για τη συνήθη διαμονή του, ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό έγγραφο σχετικά με την κατοικία του στις Βρυξέλλες από την άφιξή του στο Βέλγιο. Ούτε προσκόμισε μισθώματα ή άλλα τιμολόγια σχετικά με τη συντήρηση κατοικίας είτε στις Βρυξέλλες είτε στην Αθήνα. Επομένως, το Κοινοβούλιο ορθώς έκρινε τον φάκελο του καταγγέλλοντος ελλιπή και έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των υποβληθέντων εγγράφων, δεν ήταν δυνατόν να του χορηγηθεί επίδομα αποδημίας. Το ίδιο σκεπτικό ισχύει όσον αφορά τις ημερήσιες αποζημιώσεις που προβλέπονται στο παράρτημα VII, άρθρο 10 και την αποζημίωση εγκατάστασης που αναφέρεται στο παράρτημα VII, άρθρο 5.

Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε επίσης διευκρινίσει τα έγγραφα που απαιτούνται για τον προσδιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος. Στο πλαίσιο αυτό, ο

καταγγέλλων έπρεπε να προσκομίσει πιστοποιητικό διαμονής εκδοθέν από τον δήμο όπου διέμενε στο Βέλγιο, με αρχείο των τόπων διαμονής του από την είσοδό του στο Βέλγιο, καθώς και τη σύμβαση εργασίας της συζύγου του.

Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε τελικά τα ζητηθέντα έγγραφα. Το Κοινοβούλιο είχε λάβει το πιστοποιητικό διαμονής του τον Ιανουάριο του 2006 και είχε ετοιμάσει σχέδιο απόφασης για την ΑΣΣΠΑ της πολιτικής του ομάδας, καθορίζοντας τον τόπο πρόσληψης του ως Αθήνα.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα έως την ημερομηνία που ορίστηκε για τον σκοπό αυτό.

Ωστόσο, ο καταγγέλλων συνέχισε να αποστέλλει στον Διαμεσολαβητή αντίγραφα της αλληλογραφίας που είχε με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των ατομικών δικαιωμάτων του.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και η έκταση της έρευνας του Διαμεσολαβητή

1.1 Ο καταγγέλλων εργάστηκε ως έκτακτος υπάλληλος πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2005, η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αρχή (στο εξής: ACE), ήτοι ο κ. Β., βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ορισθείς για το σκοπό αυτό από την πολιτική ομάδα, διαπίστωσε ότι ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα. Η απόφαση αυτή τέθηκε σε ισχύ αναδρομικά, από τις 14 Φεβρουαρίου 2005. Επιπλέον, η εν λόγω απόφαση διαβιβάστηκε προς εφαρμογή στη Μονάδα Ατομικών Δικαιωμάτων της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού του Κοινοβουλίου («ΓΔ Προσωπικού»), η οποία, αφού εξέτασε το θέμα, έκρινε ότι i) ο καθορισμός των τόπων πρόσληψης και καταγωγής ήταν ζήτημα που πρέπει να χειριστεί η ίδια και ii) ο καταγγέλλων δεν είχε προσκομίσει όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κανονικά από όλο το προσωπικό για να αποδείξει τον τόπο όπου βρίσκεται το κέντρο των συμφερόντων του. Στις 4 Απριλίου 2005, ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων εξέδωσε απόφαση με την οποία όρισε τις Βρυξέλλες ως τόπο καταγωγής και προσλήψεως του καταγγέλλοντος κατά την ανάληψη του διορισμού του. Με επιστολή της 21ης Απριλίου 2005, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Προσωπικού ενημέρωσε τον Γενικό Γραμματέα της πολιτικής ομάδας ότι η ΑΣΣΠΑ δεν μπορούσε να καθορίσει τον τόπο καταγωγής του καταγγέλλοντος. Επισημαίνει επίσης ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2004, ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων ορίστηκε ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή για τον καθορισμό αυτό. Στις 16 Μαΐου 2005, ο καταγγέλλων υπέβαλε ένσταση δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης κατά της άρνησης του Κοινοβουλίου να εφαρμόσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της πολιτικής ομάδας, με την οποία ορίστηκε η Αθήνα ως τόπος καταγωγής του. Στις 13 Ιουνίου 2005, ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα ένσταση δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Σε αυτόν τον περαιτέρω καταγγέλλοντα, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την απόφαση που εκδόθηκε στις 4 Απριλίου 2005 από τον προϊστάμενο της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων για τον καθορισμό των Βρυξελλών ως τόπου καταγωγής και πρόσληψης, σύμφωνα με την οποία δεν ήταν

επιλέξιμος για τις αποζημιώσεις αποδημίας, ημερήσιας διαβίωσης και εγκατάστασης. Ο καταγγέλλων ζήτησε διευκρινίσεις σχετικά με την κατανομή των εξουσιών μεταξύ των πολιτικών ομάδων και της διοίκησης του Κοινοβουλίου· την αναθεώρηση της απόφασης που καθορίζει τα ατομικά του δικαιώματα· και την καταβολή, με τόκους υπερημερίας, των επιδομάτων που ισχυρίστηκε ότι δικαιούται.

Στις 14 Οκτωβρίου 2005, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απάντησε στις δύο καταγγελίες του καταγγέλλοντος. Ο Γενικός Γραμματέας αποφάσισε να ακυρώσει την απόφαση της 4ης Απριλίου 2005. Ωστόσο, ο Γενικός Γραμματέας έκρινε επίσης ότι ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε κανένα από τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για να μπορέσει το Κοινοβούλιο να καθορίσει τη συνήθη διαμονή του και ότι δεν δικαιούται τόκους υπερημερίας.

1.2 Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε εφαρμόσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005 για τον καθορισμό του τόπου καταγωγής του ως Αθήνα, από τις 14 Φεβρουαρίου 2005. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στο Κοινοβούλιο για γνωμοδότηση.

1.3 Στις 31 Μαρτίου 2006, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή με την οποία τον πληροφόρησε ότι το Κοινοβούλιο είχε αποδεχθεί ότι η Αθήνα ήταν τόσο τόπος πρόσληψης όσο και τόπος καταγωγής του. Ο καταγγέλλων επισήμανε ότι, παρά το γεγονός αυτό, το Κοινοβούλιο του είχε ζητήσει να αποστείλει πρόσθετα έγγραφα προκειμένου να καθορίσει τις κατάλληλες ημερήσιες αποζημιώσεις διαβίωσης και εγκατάστασης. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, είχε ήδη υποβάλει όλα τα σχετικά έγγραφα. Στην επιστολή του, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να ζητήσει από το Κοινοβούλιο να προχωρήσει στην άμεση διευθέτηση των ζητημάτων που σχετίζονται με τις ημερήσιες αποζημιώσεις διαβίωσης και εγκατάστασης.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το αίτημα του καταγγέλλοντος εγείρει νέα ζητήματα τα οποία δεν είχαν υποβληθεί αρχικά στην καταγγελία του. Ως εκ τούτου, στην απάντησή του της 12ης Απριλίου 2006, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε τον καταγγέλλοντα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της γνώμης του Κοινοβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι θα αποφασίσει σχετικά με τα περαιτέρω μέτρα που πρέπει να ληφθούν στην περίπτωση αυτή, αφού λάβει τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου και με βάση τις πληροφορίες που περιέχονται στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 31ης Μαρτίου 2006. Ο καταγγέλλων δεν διατύπωσε παρατηρήσεις επί της γνώμης του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, συνέχισε να αποστέλλει στον Διαμεσολαβητή αντίγραφα της αλληλογραφίας του με το Κοινοβούλιο σχετικά με τον καθορισμό των ατομικών δικαιωμάτων του.

1.5 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι από επιστολή της 4ης Ιουλίου 2006 που απέστειλε η ΓΔ Προσωπικού στον Αντιπρόεδρο της πολιτικής ομάδας προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο αποφάσισε να χορηγήσει στον καταγγέλλοντα την ημερήσια αποζημίωση διαμονής. Επιπλέον, από ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε το Κοινοβούλιο στον καταγγέλλοντα στις 31 Αυγούστου 2006 προκύπτει ότι είχε αποφασίσει να καταβάλει στον καταγγέλλοντα την αποζημίωση εγκατάστασης. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι από την αλληλογραφία που του υποβλήθηκε προκύπτει ότι ο καταγγέλλων είχε ζητήσει απαλλαγή από τον ΦΠΑ.

1.6 Πριν από τη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί απαραίτητο να εξακριβώσει το περιεχόμενο του ισχυρισμού του καταγγέλλοντος. Βάσει της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο καταγγέλλων θεωρεί ότι, ενεργώντας όπως έπραξε, το Κοινοβούλιο παραβίασε τις εξουσίες και τα προνόμια των πολιτικών ομάδων όσον αφορά τη διαχείριση του προσωπικού τους. Ωστόσο, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ο καταγγέλλων να θεωρήσει επίσης ότι, μετά τη λήψη της απόφασης σχετικά με τον τόπο καταγωγής του από την ΑΣΣΠΑ, το Κοινοβούλιο έπρεπε να του χορηγήσει τις αποζημιώσεις εκπαιδισμού, ημερήσιας διαβίωσης και εγκατάστασης, χωρίς να προβεί σε περαιτέρω ελέγχους. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θα εξετάσει και τις δύο πτυχές του ισχυρισμού του καταγγέλλοντος.

1.7 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, ότι η αλληλογραφία του καταγγέλλοντος με το Κοινοβούλιο αφορά επίσης ένα ζήτημα που δεν είχε τεθεί στην καταγγελία ή στην επιστολή του καταγγέλλοντος προς τον Διαμεσολαβητή της 31ης Μαρτίου 2006, δηλαδή το δικαίωμά του σε απαλλαγή από τον ΦΠΑ. Ως εκ τούτου, το ζήτημα αυτό δεν θα εξεταστεί στην παρούσα απόφαση.

2 Η εικαζόμενη παράλειψη του Κοινοβουλίου να εφαρμόσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005 για τον καθορισμό του τόπου καταγωγής του καταγγέλλοντος σε Αθήνα

2.1 Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε εφαρμόσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005 για τον καθορισμό του τόπου καταγωγής του ως Αθήνα, από τις 14 Φεβρουαρίου 2005.

2.2 Στη γνωμοδότησή του, το Κοινοβούλιο αναφέρθηκε στο άρθρο 4 της τροποποιημένης απόφασης του Προεδρείου της 3ης Μαΐου 2004 (3). Το Κοινοβούλιο δηλώνει ότι από το άρθρο 4 προκύπτει σαφώς ότι, όσον αφορά τους έκτακτους υπαλλήλους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΚΛΠ»), οι εξουσίες που ανατίθενται στην ΑΣΣΠΑ ασκούνται από την αρχή που ορίζεται για το σκοπό αυτό από κάθε πολιτική ομάδα. Ως εκ τούτου, ορθώς ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου αποφάσισε να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε στις 4 Απριλίου 2005 ο προϊστάμενος της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων των Βρυξελλών ως τόπος καταγωγής και τόπος πρόσληψης του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι, για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων, τα ατομικά δικαιώματα του προσωπικού που προσλήφθηκε δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ καθορίζονταν, στην πράξη, πάντοτε από τη διοίκηση του Κοινοβουλίου. Στο προοίμιο της απόφασης για την ανάθεση των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που εγκρίθηκε από το Προεδρείο στις 29 Μαΐου 2002 (4) αναφέρεται ότι η Γραμματεία πρέπει να έχει την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις ρουτίνας σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του προσωπικού αυτού, προκειμένου να διασφαλίζεται η καλύτερη διοίκηση, ο σεβασμός της ασφάλειας δικαίου και η ίση μεταχείριση. Το Κοινοβούλιο δηλώνει επίσης ότι φαίνεται αντίθετο προς τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της ασφάλειας δικαίου να μπορούν οι πολιτικές ομάδες να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τα ατομικά δικαιώματα του προσωπικού τους χωρίς να απαιτούν τα ίδια δικαιολογητικά με τη διοίκηση. Η διοίκηση του Κοινοβουλίου έχει συνηθίσει να χειρίζεται όλες τις υποθέσεις που αφορούν τους υπαλλήλους και, ως εκ τούτου, είναι σε θέση να καθορίσει ποια

έγγραφα μπορεί να είναι χρήσιμα υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων περιστάσεων κάθε υπαλλήλου. Όσον αφορά τις συνέπειες της απόφασης της 31ης Μαρτίου 2005, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι η απόφαση βάσει της οποίας ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα φαινόταν απολύτως βάσιμη. Όσον αφορά τον τόπο πρόσληψης του καταγγέλλοντος και, ως εκ τούτου, το δικαίωμά του για αποδημία, ημερήσια αποζημίωση και αποζημιώσεις εγκατάστασης, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι δικαιούται να θεωρήσει τον φάκελο του καταγγέλλοντος ελλιπή. Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε επίσης ότι ορθώς έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων που προσκόμισε ο καταγγέλλων, δεν ήταν δυνατή η χορήγηση των εν λόγω αποζημιώσεων. Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε επίσης διευκρινίσει τα έγγραφα που απαιτούνται για τον προσδιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων έπρεπε να προσκομίσει πιστοποιητικό διαμονής εκδοθέν από τον δήμο όπου διέμενε στο Βέλγιο, με αρχείο των τόπων διαμονής του από την είσοδό του στο Βέλγιο, καθώς και τη σύμβαση εργασίας της συζύγου του. Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι εν τω μεταξύ ο καταγγέλλων είχε προσκομίσει τα έγγραφα αυτά. Το πιστοποιητικό διαμονής του είχε παραληφθεί από το Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2006 και είχε ετοιμαστεί σχέδιο απόφασης για την ΑΣΣΠΑ της πολιτικής του ομάδας, με το οποίο καθιερώθηκε ο τόπος προσλήψεώς του ως Αθήνα.

2.4 Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα εντός της προθεσμίας που ορίστηκε για το σκοπό αυτό. Ωστόσο, ο καταγγέλλων συνέχισε να αποστέλλει στον Διαμεσολαβητή αντίγραφα της αλληλογραφίας του με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των ατομικών δικαιωμάτων του.

2.5 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο γ) του ΚΛΠ, «για τους σκοπούς των παρόντων όρων εργασίας, ως «έκτακτοι υπάλληλοι» νοούνται: (...) Γ) προσωπικό, εκτός των υπαλλήλων των Κοινοτήτων, το οποίο προσλαμβάνεται για να επικουρεί (...) μία από τις πολιτικές ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (...). »

Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι το άρθρο 4 της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Μαΐου 2004 ορίζει τα εξής:

« οι εξουσίες που ανατίθενται στην ΑΣΣΠΑ δυνάμει του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό όσον αφορά τους έκτακτους υπαλλήλους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό ασκούνται από την αρχή που ορίζεται από κάθε πολιτική ομάδα ή, όταν δεν έχει ληφθεί σχετική ρητή απόφαση από πολιτική ομάδα, από τον πρόεδρο της οικείας ομάδας (...) ».

2.6 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, στην περίπτωση του καταγγέλλοντος, αρμόδια αρχή για τον καθορισμό του τόπου καταγωγής του ήταν η ΑΣΣΠΑ, η οποία ορίστηκε για το σκοπό αυτό από την αρμόδια πολιτική ομάδα, ήτοι τον κ. Β.

2.7 Η Διαμεσολαβητρια σημειώνει ότι, κατά τη γνώμη του, το Κοινοβούλιο υπέβαλε ορισμένες παρατηρήσεις προκειμένου να στηρίξει την άποψή του ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες της ΓΔ Προσωπικού του θα πρέπει να ελέγχουν τα σχετικά πραγματικά περιστατικά σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση πριν από τη λήψη απόφασης από την ΑΣΣΠΑ της πολιτικής ομάδας.

Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο αναφέρθηκε στην ανάγκη να διασφαλιστεί καλύτερη διοίκηση, σεβασμός της ασφάλειας δικαίου και ίση μεταχείριση. Η Διαμεσολαβητριά συμφωνεί ότι η προσέγγιση που προτείνει το Κοινοβούλιο θα ήταν πράγματι εύλογη. Λόγω της τεράστιας εμπειρίας της σε θέματα προσωπικού, η ΓΔ Προσωπικού του Κοινοβουλίου φαίνεται πράγματι ότι είναι η πλέον κατάλληλη για τη διενέργεια των αναγκαίων ελέγχων. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το Κοινοβούλιο είναι υπόλογο για τη χρήση των κονδυλίων που του διατίθενται, συμπεριλαμβανομένων των κονδυλίων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς των πολιτικών ομάδων, και ότι, ως εκ τούτου, θα ήταν εύλογο για το Κοινοβούλιο να διατηρήσει έναν ορισμένο έλεγχο όσον αφορά τις αποφάσεις σε θέματα προσωπικού που έχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί επίσης ότι η εκ των προτέρων επαλήθευση των προσωπικών δικαιωμάτων όλου του προσωπικού από τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου, πριν από την έγκριση τέτοιων αποφάσεων σε θέματα προσωπικού από την ΑΣΣΠΑ της σχετικής πολιτικής ομάδας, θα ήταν προς το συμφέρον της διασφάλισης της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της ασφάλειας δικαίου.

Ωστόσο, απομένει να εξεταστεί αν υπάρχει επαρκής νομική βάση για την επαλήθευση από το Κοινοβούλιο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση πριν από τη λήψη απόφασης από την ΑΣΣΠΑ της πολιτικής ομάδας. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η απόφαση σχετικά με τον τόπο καταγωγής του καταγγέλλοντος έπρεπε να ληφθεί, σύμφωνα με τους όρους της απόφασής του της 3ης Μαΐου 2004, από την ΑΣΣΠΑ της αρμόδιας πολιτικής ομάδας. Φαίνεται ότι το Κοινοβούλιο προβάλλει τέσσερα επιχειρήματα προς στήριξη της απόψεώς του ότι ενήργησε ορθώς. *Πρώτον*, το Κοινοβούλιο αναφέρεται σε αυτό που φαίνεται να είναι η πρακτική του στον συγκεκριμένο τομέα. Κατά το Κοινοβούλιο, οι υπηρεσίες του καθόριζαν πάντοτε τα ατομικά δικαιώματα των εκτάκτων υπαλλήλων που προσλήφθηκαν δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, ότι η απόφαση της 3ης Μαΐου 2004 δεν περιέχει διατάξεις που να υποχρεώνουν την ΑΣΣΠΑ της αρμόδιας πολιτικής ομάδας να υποβάλει το θέμα στις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου προτού αποφασίσει σχετικά με τον τόπο καταγωγής του εν λόγω μέλους του προσωπικού. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί πώς το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να στηριχθεί σε μια τέτοια πρακτική προκειμένου να αρνηθεί να δεχθεί την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005. *Δεύτερον*, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι θα ήταν ευκαίριο οι υπηρεσίες του να προβαίνουν σε εκ των προτέρων έλεγχο των ατομικών δικαιωμάτων του συνόλου του προσωπικού. Ο Διαμεσολαβητής συμφωνεί με την άποψη αυτή. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί πώς το επιχείρημα που προέβαλε το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να δικαιολογήσει το τελευταίο να αγνοήσει την απόφαση που εξέδωσε η ΑΣΣΠΑ στις 31 Μαρτίου 2005. *Τρίτον*, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το προοίμιο της αποφάσεως περί αποκέντρωσης των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που εγκρίθηκε από το Προεδρείο στις 29 Μαΐου 2002 προέβλεπε ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου θα έπρεπε να έχουν την εξουσία να λαμβάνουν «συνήθη» αποφάσεις και αποφάσεις σε θέματα προσωπικού. Ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να επαληθεύσει το επιχείρημα αυτό, δεδομένου ότι δεν του υποβλήθηκε κανένα αντίγραφο της εν λόγω απόφασης. Σε κάθε περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το άρθρο 13 της απόφασης του Προεδρείου της 3ης Μαΐου 2004 ορίζει ότι η απόφαση αυτή «ακυρώνει και αντικαθιστά» την απόφαση της 29ης Μαΐου 2002. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να στηριχθεί στο περιεχόμενο της αποφάσεως της 29ης Μαΐου 2002

στην υπό κρίση υπόθεση. Τέταρτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η προσέγγισή του διασφαλίζει την τήρηση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου. Κατά τον Διαμεσολαβητή, το επιχείρημα αυτό θα ήταν πειστικό αν αποδεικνυόταν ότι οι αρχές αυτές θα μπορούσαν να διασφαλιστούν μόνον αν οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου ήταν σε θέση να παρέμβουν πριν από την έκδοση αποφάσεως όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση από ΑΣΣΠΑ. Φαίνεται σαφές ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου διαθέτουν τεράστια εμπειρία στην αντιμετώπιση θεμάτων που αφορούν τα προσωπικά δικαιώματα των μελών του προσωπικού του Κοινοβουλίου. Επομένως, όπως προαναφέρθηκε, θα ήταν προφανώς χρήσιμο να εξεταστεί, ως προς κάθε μέλος του προσωπικού, η ύπαρξη δικαιώματος σε ορισμένη αποζημίωση. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ότι η παρέμβαση των υπηρεσιών του είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων στους οποίους αναφέρεται το Κοινοβούλιο. Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο αποδέχθηκε τελικά ότι η απόφαση της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005 σχετικά με τον καταγγέλλοντα ήταν ορθή.

Το Κοινοβούλιο είναι προφανώς ελεύθερο να τροποποιήσει τους κανόνες που έχει εγκρίνει στον συγκεκριμένο τομέα. Η Διαμεσολαβητρια θεωρεί, ωστόσο, ότι εφόσον δεν έχει πραγματοποιηθεί τέτοια τροποποίηση και ελλείψει πειστικών επιχειρημάτων που να υποδηλώνουν το αντίθετο, το Κοινοβούλιο πρέπει να τηρεί τους κανόνες που έχει εγκρίνει το ίδιο.

2.9 Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η αρχική παράλειψη εκ μέρους του Κοινοβουλίου της απόφασης που εξέδωσε η ΑΣΣΠΑ στις 31 Μαρτίου 2005 δεν ήταν σύμφωνη με τους κανόνες του ίδιου του Κοινοβουλίου και συνιστούσε παραβίαση των εξουσιών και των προνομίων των πολιτικών ομάδων όσον αφορά τη διαχείριση του προσωπικού τους. Ωστόσο, δεδομένου ότι η απόφαση της 4ης Απριλίου 2005 του προϊσταμένου της Μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων ακυρώθηκε στις 14 Οκτωβρίου 2005 από τον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν φαίνεται να συντρέχουν λόγοι για περαιτέρω έρευνες σχετικά με αυτή την πτυχή του ισχυρισμού του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, κρίνεται σκόπιμο να διατυπωθεί περαιτέρω παρατήρηση στο πλαίσιο αυτό.

2.10 Η θέση που υιοθέτησε το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να θεωρηθεί σαφώς ορθή αν ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος είχε την έννοια ότι το Κοινοβούλιο έπρεπε να του χορηγήσει τις αποζημιώσεις εκπατρισμού, ημερήσιας διαμονής και εγκατάστασης χωρίς να προβεί σε περαιτέρω ελέγχους μετά την έκδοση της απόφασης της ΑΣΣΠΑ της 31ης Μαρτίου 2005. Όπως εξήγησε ο Γενικός Γραμματέας στην επιστολή του της 14ης Οκτωβρίου 2005 και όπως επανέλαβε το Κοινοβούλιο στη γνώμη του σχετικά με την παρούσα καταγγελία, η απόφαση της ΑΣΣΠΑ ότι ο τόπος καταγωγής του καταγγέλλοντος ήταν η Αθήνα δεν αρκεί για να αποδείξει ότι ο καταγγέλλων δικαιούται τις εν λόγω αποζημιώσεις. Το δικαίωμα αυτό υφίστατο μόνον αν πληρούνταν όλες οι σχετικές προϋποθέσεις του ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, η απόφαση του Κοινοβουλίου σχετικά με το θέμα αυτό είναι σαφώς ορθή.

2.11 Από την περαιτέρω αλληλογραφία, φαίνεται ότι το Κοινοβούλιο αποφάσισε εν τω μεταξύ τα αιτήματα του καταγγέλλοντος να του χορηγηθούν οι εν λόγω αποζημιώσεις. Σε περίπτωση που ο καταγγέλλων είναι δυσαρεστημένος με οποιαδήποτε από τις σχετικές αποφάσεις του Κοινοβουλίου, είναι φυσικά ελεύθερος να υποβάλει νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, αφού εξαντλήσει τα εσωτερικά ένδικα μέσα.

3 Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, φαίνεται ότι δεν υπάρχουν λόγοι για περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση.

Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου θα ενημερωθεί επίσης για την απόφαση αυτή.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Μαΐου 2004 προβλέπει κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΣΣΠΑ και της Γραμματείας του Κοινοβουλίου. Σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς, στην περίπτωση των εκτάκτων υπαλλήλων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) του ΚΛΠ, οι εξουσίες που ανατίθενται στην ΑΣΣΠΑ δυνάμει του ΚΛΠ ασκούνται από την αρχή που ορίζεται για το σκοπό αυτό από κάθε πολιτική ομάδα.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, ωστόσο, ότι από τη γνώμη του Κοινοβουλίου προκύπτει ότι, στην πράξη, οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου παρεμβαίνουν προκειμένου να καθορίσουν ποια έγγραφα πρέπει να υποβληθούν υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων κάθε μέλους του προσωπικού και να ελέγξουν το κύρος τους πριν από την έκδοση της οριστικής απόφασης από την ΑΣΣΠΑ της οικείας πολιτικής ομάδας.

Αυτή η παρέμβαση είναι σίγουρα επωφελής. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι θα ήταν πολύ χρήσιμο το Κοινοβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο τροποποίησης των ισχυόντων κανόνων προκειμένου να ληφθεί δεόντως υπόψη αυτή η πρακτική.

Το δικό σου ειλικρινά,

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

(1) Απόφαση που τροποποιήθηκε με την απόφαση του Προεδρείου της 26ης Οκτωβρίου 2004.

(2) Δεν παρασχέθηκαν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω απόφαση.

(3) Απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου με τίτλο «Αποκέντρωση των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και της αρμόδιας αρχής για τη σύναψη συμβάσεων απασχόλησης («AECE»)».

(4) Δεν παρασχέθηκαν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω απόφαση.